

สรุปข่าวประจำวัน ที่ 28 ส.ค. 69

ข่าวส่งห้องอธิบดี รองอธิบดีการป่าไม้ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สื่อออนไลน์

- พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหาไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน (ไทยแลนด์ไทม์ 27 ส.ค. 69)

https://www.thailandtimes.net/2026/08/blog-post_208.html

- พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหาไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน (บ้านเมือง 27 ส.ค. 69)

<https://www.banmuang.co.th/news/education/488214>

- พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหาไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน (ทูเดย์นิวส์ 27 ส.ค. 69)

https://www.todayupdatenews.com/2026/08/blog-post_27.html

- เมื่อน้ำท่วมฉะฉาน ความรับผิดชอบควรไหลไปถึงใคร (ไทยพับบลิค 27 ส.ค. 69)

<https://thaipublica.org/2026/08/kritsada-boonchai-35-flooding-in-nan/>

- บช.ก.แจ้งขยายผล“ทุนจีน” รง.ยางใช้พื้นที่ป่าสงวน ต.ฉลุง (เฟซบุ๊ก สงขลาโฟกัส 27 ส.ค. 69)

<https://www.facebook.com/721929379938289/posts/1695634815901069>

- หลายคนอาจเคยได้ยินวาทกรรมที่ว่า ‘เด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว’ (เฟซบุ๊ก ไทยรัฐพลัส 27 ส.ค. 69)

<https://www.facebook.com/587345020197031/posts/1400682258863299>

พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน

👤 worawut 🕒 12 hrs ago 📁 ประชาสัมพันธ์,

พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน

เมื่อเร็วๆ นี้ ชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ร่วมกับศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคกลางกาญจนบุรี และพันธมิตรอีกหลายหน่วยงาน ได้จัดทำโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ขึ้นที่โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี โครงการฯ นี้ ไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้เยาวชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่า แต่ที่สำคัญยังได้มีการนำเอาหลัก “บวร” หรือบ้าน, วัด, โรงเรียน มาบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เกิดผลที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม ช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหไฟป่าให้ชุมชนในเรื่องไฟป่า ซึ่งเป็นที่มาของเรื่องหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ที่ทำให้คุณภาพอากาศลดลง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และใกล้เคียง

นายสมคิด สิริรัตน นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคกลางกาญจนบุรี ส่วนควบคุมไฟป่า สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งได้มาเป็นวิทยากรในการบรรยายหัวข้อไฟป่ากับผลกระทบต่อชุมชน ได้กล่าวว่า “สถานการณ์ภาพรวมไฟป่าที่ จ.กาญจนบุรี ในปีนี้ค่อนข้างหนักหน่วง แต่ปัจจุบันดีขึ้นเนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน โดยที่ผ่านมาถึงแม้สถานการณ์จะรุนแรง แต่ก็ได้รับการบูรณาการจากหลายภาคส่วน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมอุทยานสัตว์ป่า และพันธุ์พืช, กรมป่าไม้, ทหาร รวมถึงภาคปกครองต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทร่วมกันในการดับไฟป่า ซึ่งโครงการพลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียวที่จัดขึ้นครั้งนี้มีประโยชน์มาก

เพราะเป็นการปลูกฝังเยาวชน ทำให้อนาคตของประเทศมีความรู้ที่ถูกต้องในด้านการป้องกันไฟฟ้า ในส่วนผลกระทบที่มีต่อชุมชนนั้น ไฟฟ้าได้สร้างผลกระทบต่อสัตว์ป่าและต้นไม้ รวมถึงภาคประชาชน ที่ส่งผลในด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ โดยกิจกรรมภายในงานครั้งนี้ มีการฝึกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือดับไฟฟ้าที่ถูกต้อง และใช้งานได้ปลอดภัยในการปฏิบัติงานจริง ถึงแม้ปัจจุบันเขายังไม่สามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ แต่องค์ความรู้ที่ได้รับก็จะเป็นประโยชน์เมื่อเขาโตขึ้น และจะมีส่วนช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟฟ้า ได้ในอนาคต”

ด้าน ดร.รัตนา แซ่เล้า ผู้รับพระราชทานทุนอาณัติมนตรี แผนกธรรมศาสตร์ ด้านการศึกษา ประจำปี 2549 และหัวหน้าโครงการฯ เปิดเผยว่า “เยาวชนไม่ใช่เป็นเพียงอนาคตของชาติ แต่ยังเป็นพลังบวกที่จะสามารถช่วยเหลือและพัฒนาประเทศไทย ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมและผลักดันเพื่อแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ, สังคม, สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในการจัดโครงการฯ ครั้งนี้ได้รับความเมตตาจากพระครูสิทธิกิจจานุวัตร รองเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ และเจ้าอาวาสวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ได้มาเป็นประธานเปิดงาน รวมถึงการบรรยายถึงเรื่องบ้าน, วัด, โรงเรียน หรือที่เรียกว่า “บวร” ว่าเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาชาติ และประเทศไทย ซึ่งวัดทุ่งลาดหญ้า นั้นถือเป็นศูนย์กลางของชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ประชาชนในพื้นที่ต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากนายอานวย ธรรมรังษี ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า “ลาดหญ้าวิทยา” จ.กาญจนบุรี ซึ่งได้จัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้อย่างเรียบร้อย เพื่อใหเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งวัน ท่ามกลางอากาศร้อนระอุ

จ.กาญจนบุรี เป็นพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และอยู่ติดประเทศเมียนมาร์ ที่มีทั้งเรื่องไฟฟ้า, ไฟนา และฝุ่นเมือง ตรงกับหนังสือนิทานชุด “หัวขวานลดไฟ ไรฝุ่น PM2.5” ที่ทางชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอาณัติมนตรี ร่วมกับ สสส. และคุณเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป (ตูป้อง) กรรมการผู้จัดการ มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และผู้เขียนหนังสือ ได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารถึงเรื่องการป้องกันไฟฟ้า ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการมาทำกิจกรรมในครั้งนี้ ภายในงานนอกจากความรู้จากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชแล้ว ยังจัดให้เยาวชนนำความรู้จากการอ่านนิทานมาแสดงละครบนเวทีในห้องประชุม เด็กๆ แสดงได้ดีมาก มีรับบทบาทเป็นทั้งนกหัวขวาน, ช้าง, ลิง, ต้นไม้ ฯลฯ ที่สามารถอยู่ร่วมกันในประเทศไทย ได้อย่างอุดมสมบูรณ์และพึ่งพากัน ทำให้เราได้เห็นว่าเมืองไทยยังมีสิ่งดีๆ อยู่เยอะมาก ที่สามารถนำมาพัฒนาและต่อยอดให้กับสังคมและประเทศชาติ การบอกว่าฝุ่นเป็นภัยร้ายสำหรับทุกคนในสังคมนั้น ก็ต้องรวมถึงเด็กที่เป็นโรคภูมิแพ้, ฉุกเฉินโป่งพอง, หอบหืด เพราะพ่อแม่สูบบุหรี่ หรือพักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีไฟฟ้า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องช่วยกัน จะทิ้งให้เป็นภาระของผู้ใหญ่เพียงฝ่ายเดียวคงไม่ได้”

สำหรับโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ได้จัดขึ้นภายใต้ความร่วมมือจากหลายองค์กร อาทิ มหาวิทยาลัยธนบุรี, กลุ่ม UNITE Thailand, MCOT HD และ NBT World โดยผู้สนใจสามารถเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

https://www.youtube.com/watch?v=Yug_Cd0Cfhw หรือติดตามความเคลื่อนไหวผ่านทาง Facebook : ต้นกล้าสีเขียว และสอบถามได้ที่อีเมล Rattana.lao@yahoo.com หรือโทรศัพท์ 062-7341267 ได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

https://www.thailandtimes.net/2026/08/blog-post_208.html

https://www.thailandtimes.net/2026/08/blog-post_208.html

พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหาก็ไฟฟ้าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน

วันพฤหัสบดี ที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2569, 12.12 น.

ชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ร่วมกับศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟฟ้าภาคกลาง กาญจนบุรี และพันธมิตรอีกหลายหน่วยงาน ได้จัดทำโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ขึ้นที่โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี โครงการฯ นี้ ไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้เยาวชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันไฟฟ้า แต่ที่สำคัญยังได้มีการนำเอาหลัก “บวร” หรือบ้าน, วัด, โรงเรียน มาบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เกิดผลที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม ช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหาค่าไฟฟ้าให้ชุมชนในเรื่องไฟฟ้า ซึ่งเป็นที่มาของเรื่องหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ที่ทำให้คุณภาพอากาศลดลง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และใกล้เคียง

นายสมคิด สิริรัตน์ นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคกลาง กาญจนบุรี ส่วนควบคุมไฟป่า สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งได้มาเป็นวิทยากรในการบรรยายหัวข้อไฟป่ากับผลกระทบต่อชุมชน ได้กล่าวว่า “สถานการณ์ภาพรวมไฟป่าที่ จ.กาญจนบุรี ในปีนี้ค่อนข้างหนักหน่วง แต่ปัจจุบันดีขึ้นเนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน โดยที่ผ่านมาถึงแม้สถานการณ์จะรุนแรง แต่ก็ได้รับการบูรณาการจากหลายภาคส่วน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมอุทยานสัตว์ป่า และพันธุ์พืช, กรมป่าไม้, ทหาร รวมถึงภาคปกครองต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทร่วมกันในการดับไฟป่า ซึ่งโครงการพลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียวที่จัดขึ้นครั้งนี้มีประโยชน์มาก เพราะเป็นการปลูกฝังเยาวชน ทำให้อนาคตของประเทศมีความรู้ที่ถูกต้องในด้านการป้องกันไฟป่า ในส่วนผลกระทบที่มีต่อชุมชนนั้น ไฟป่าได้สร้างผลกระทบต่อ สัตว์ป่าและต้นไม้ รวมถึงภาคประชาชน ที่ส่งผลในด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ โดยกิจกรรมภายในงานครั้งนี้ มีการฝึกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือดับไฟป่าที่ถูกต้อง และใช้งานได้ปลอดภัยในการปฏิบัติงานจริง ถึงแม้ปัจจุบันเขายังไม่สามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ แต่องค์ความรู้ที่ได้รับก็จะเป็นประโยชน์เมื่อเขาโตขึ้น และจะมีส่วนช่วยเหลือป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า ได้ในอนาคต”

ด้าน ดร.รัตนา แซ่เล้า ผู้รับพระราชทานทุนอานันทมหิดล แผนกธรรมศาสตร์ ด้านการศึกษา ประจำปี 2549 และหัวหน้าโครงการฯ เปิดเผยว่า “เยาวชนไม่ใช่เป็นเพียงอนาคตของชาติ แต่ยังเป็นพลังบวกที่จะสามารถช่วยเหลือและพัฒนาประเทศไทย ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมและผลักดันเพื่อแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ, สังคม, สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในการจัดโครงการฯ ครั้งนี้ได้รับความเมตตาจากพระครูสิทธิกิจจานุวัตร รองเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ และเจ้าอาวาสวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ได้มาเป็นประธานเปิดงาน รวมถึงการบรรยายถึงเรื่องบ้าน, วัด, โรงเรียน หรือที่เรียกว่า “บวร” ว่าเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาชาติ และประเทศไทย ซึ่งวัดทุ่งลาดหญ้า นั้นถือเป็นศูนย์กลางของชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ประชาชนในพื้นที่ต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากนายอานวย ธรรมรังษี ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า “ลาดหญ้าวิทยา” จ.กาญจนบุรี ซึ่งได้จัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้อย่างเพียบพร้อม เพื่อให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งวัน ท่ามกลางอากาศร้อนระอุ

จ.กาญจนบุรี เป็นพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และอยู่ติดประเทศเมียนมาร์ ที่มีทั้งเรื่องไฟป่า, ไฟนา และฝุ่นเมือง ตรงกับหนังสือนิทานชุด “หัวขวานลดไฟ ไร่ฝุ่น PM2.5” ที่ทางชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ร่วมกับ สสส. และคุณเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป (ตูป้อง) กรรมการผู้จัดการ มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และผู้เขียนหนังสือ ได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารถึงเรื่องการป้องกันไฟป่า ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการมาทำกิจกรรมในครั้งนี้ ภายในงานนอกจากความรู้จากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชแล้ว ยังจัดให้เยาวชนนำความรู้จากการอ่าน

นิทานมาแสดงละครบนเวทีในห้องประชุม เด็กๆ แสดงได้ดีมาก มีบทบาทเป็นทั้งนกหัวขวาน, ช้าง, ลิง, ต้นไม้ ฯลฯ ที่สามารถอยู่ร่วมกันในประเทศไทย ได้อย่างอุดมสมบูรณ์และพึ่งพากัน ทำให้เราเห็นว่าเมืองไทยยังมีสิ่งดีๆ อยู่เยอะมาก ที่สามารถนำมาพัฒนาและต่อยอดให้กับสังคมและประเทศชาติ การบอกว่าฝุ่นเป็นภัยร้ายสำหรับทุกคนในสังคมนั้น ก็ต้องรวมถึงเด็กที่เป็นโรคมะเร็ง, ภูมิแพ้, ภูมิแพ้, หอบหืด เพราะพ่อแม่สูบบุหรี่ หรือพักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีไฟป่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เราต้องช่วยกัน จะทิ้งให้เป็นภาระของผู้ใหญ่เพียงฝ่ายเดียวคงไม่ได้”

สำหรับโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ได้จัดขึ้นภายใต้ความร่วมมือจากหลายองค์กร อาทิ มหาวิทยาลัยธนบุรี, กลุ่ม UNITE Thailand, MCOT HD และ NBT World โดยผู้สนใจสามารถเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.youtube.com/watch?v=Yug_Cd0Cfgw หรือติดตามความเคลื่อนไหวผ่านทาง Facebook : ต้นกล้าสีเขียว และสอบถามได้ที่อีเมล Rattana.lao@yahoo.com หรือโทรศัพท์ 062-7341267 ได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

<https://www.banmuang.co.th/news/education/488214>

พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว สานพลังนำบ้าน, วัด, โรงเรียน มาแก้ไขปัญหาไฟป่าให้ชุมชนอย่างยั่งยืน

Todayupdate news 11 hrs ago CSR,

เมื่อเร็วๆ นี้ ชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ร่วมกับศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคกลางกาญจนบุรี และพันธมิตรอีกหลายหน่วยงาน ได้จัดทำโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ขึ้นที่โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี โครงการฯ นี้ ไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้เยาวชนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่า แต่ที่สำคัญยังได้มีการนำเอาหลัก “บวร” หรือบ้าน, วัด, โรงเรียน มาบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เกิดผลที่ได้รับอย่างเป็นรูปธรรม ช่วยให้เกิดการแก้ไขปัญหไฟป่าให้ชุมชนในเรื่องไฟป่า ซึ่งเป็นที่มาของเรื่องหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ที่ทำให้คุณภาพอากาศลดลง ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และใกล้เคียง

นายสมคิด สิริรัตน์ นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการควบคุมไฟป่าภาคกลางกาญจนบุรี ส่วนควบคุมไฟป่า สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งได้มาเป็นวิทยากรในการบรรยายหัวข้อไฟป่ากับผลกระทบต่อชุมชน ได้กล่าวว่า “สถานการณ์ภาพรวมไฟป่าที่ จ.กาญจนบุรี ในปีนี้ค่อนข้างหนักหน่วง แต่ปัจจุบันดีขึ้นเนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน โดยที่ผ่านมาถึงแม้สถานการณ์จะรุนแรง แต่ก็ได้รับการบูรณาการจากหลายภาคส่วน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมอุทยานสัตว์ป่า และพันธุ์พืช, กรมป่าไม้, ทหาร รวมถึงภาคปกครองต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทร่วมกันในการดับไฟป่า ซึ่งโครงการพลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียวที่จัดขึ้นครั้งนี้มีประโยชน์มาก เพราะเป็นการปลูกฝังเยาวชน ทำให้อนาคตของประเทศมีความรู้ที่ถูกต้องในด้านการป้องกันไฟป่า ในส่วนผลกระทบที่มีต่อชุมชนนั้น ไฟป่าได้สร้างผลกระทบต่อสัตว์ป่าและต้นไม้ รวมถึงภาค

ประชาชน ที่ส่งผลในด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ โดยกิจกรรมภายในงานครั้งนี้ มีการฝึกใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือดับไฟฟ้าที่ถูกต้อง และใช้งานได้ปลอดภัยในการปฏิบัติงานจริง ถึงแม้ปัจจุบันเขายังไม่สามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ แต่องค์ความรู้ที่ได้รับก็จะเป็นประโยชน์เมื่อเขาโตขึ้น และจะมีส่วนช่วยเหลือป้องกันและแก้ไข ปัญหาไฟฟ้า ได้ในอนาคต”

ด้าน **ดร.รัตนา แซ่เล้า** ผู้รับพระราชทานทุนอานันทมหิดล แผนกธรรมศาสตร์ ด้านการศึกษา ประจำปี 2549 และหัวหน้าโครงการฯ เปิดเผยว่า “เยาวชนไม่ใช่เป็นเพียงอนาคตของชาติ แต่ยังเป็นพลังบวกที่จะสามารถช่วยเหลือและพัฒนาประเทศไทย ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมและผลักดันเพื่อแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ, สังคม, สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในการจัดโครงการฯ ครั้งนี้ได้รับความเมตตาจากพระครูสิทธิกิจจานุวัตร รองเจ้าคณะอำเภอศรีสวัสดิ์ และเจ้าอาวาสวัดทุ่งลาดหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ได้มาเป็นประธานเปิดงาน รวมถึงการบรรยายถึงเรื่องบ้าน, วัด, โรงเรียน หรือที่เรียกว่า “บวร” ว่าเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาชาติ และประเทศไทย ซึ่งวัดทุ่งลาดหญ้า นั้นถือเป็นศูนย์กลางของชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ประชาชนในพื้นที่ต่างรู้จักกันเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากนายอานวย ธรรมรังษี ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดทุ่งลาดหญ้า “ลาดหญ้าวิทยา” จ.กาญจนบุรี ซึ่งได้จัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้อย่างเพียบพร้อม เพื่อให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดทั้งวัน ท่ามกลางอากาศร้อนระอุ

จ.กาญจนบุรี เป็นพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และอยู่ติดประเทศเมียนมาร์ ที่มีทั้งเรื่องไฟฟ้า, ไฟนา และฝุ่นเมือง ตรงกับหนังสือนิทานชุด “หิวหวานลดไฟ ไร้ฝุ่น PM2.5” ที่ทางชมรมผู้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดล ร่วมกับ สสส. และคุณเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป (ตูป้อง) กรรมการผู้จัดการ มูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก และผู้เขียนหนังสือ ได้จัดทำขึ้นเพื่อสื่อสารถึงเรื่องการป้องกันไฟฟ้า ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการมาทำกิจกรรมในครั้งนี้ ภายในงานนอกจากความรู้จากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชแล้ว ยังจัดให้เยาวชนนำความรู้จากการอ่านนิทานมาแสดงละครบนเวทีในห้องประชุม เด็กๆ แสดงได้ดีมาก มีบทบาทเป็นทั้งนกหิวหวาน, ช้าง, ลิง, ต้นไม้ ฯลฯ ที่สามารถอยู่ร่วมกันในประเทศไทย ได้อย่างอุดมสมบูรณ์และพึ่งพากัน ทำให้เราได้เห็นว่าเมืองไทยยังมีสิ่งดีๆ อยู่เยอะมาก ที่สามารถนำมาพัฒนาและต่อยอดให้กับสังคมและประเทศชาติ การบอกว่าฝุ่นเป็นภัยร้ายสำหรับทุกคนในสังคมนั้น ก็ต้องรวมถึงเด็กที่เป็นโรคภูมิแพ้, อุดลมโป่งพอง, หอบหืด เพราะพ่อแม่สูบบุหรี่ หรือพักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีไฟฟ้า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราต้องช่วยกัน จะทิ้งให้เป็นภาระของผู้ใหญ่เพียงฝ่ายเดียวคงไม่ได้”

สำหรับโครงการ “พลังเยาวชนต้นกล้าสีเขียว” ได้จัดขึ้นภายใต้ความร่วมมือจากหลายองค์กร อาทิ มหาวิทยาลัยธนบุรี, กลุ่ม UNITE Thailand, MCOT HD และ NBT World โดยผู้สนใจสามารถเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ https://www.youtube.com/watch?v=Yug_Cd0Cfhw หรือติดตามความเคลื่อนไหวผ่านทาง Facebook : ต้นกล้าสีเขียว และสอบถามได้ที่อีเมล Rattana.lao@yahoo.com หรือโทรศัพท์ 062-7341267 ได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

https://www.todayupdatenews.com/2026/08/blog-post_27.html

เมื่อน้ำท่วมน่าน ความรับผิดชอบควรไหลไปถึงใคร

27 สิงหาคม 2569

ที่มาภาพ : มูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง(ภาฯ)

น้ำท่วมที่พาเรากลับมามองทั้งลุ่มน้ำ

ช่วงวันที่ 19 ถึง 20 สิงหาคม 2569 ฝนที่ตกหนักต่อเนื่องทำให้น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมหลายพื้นที่ของจังหวัดน่าน ข้อมูลที่ไทยพีบีเอสรวบรวมจากหน่วยงานในพื้นที่ ณ วันที่ 20 สิงหาคม ระบุว่า ในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง อำเภอปัวมีฝนสะสมถึง 339.6 มิลลิเมตร เหตุการณ์ขยายไปอย่างน้อย 4 อำเภอ 21 ตำบล 72 หมู่บ้าน เฉพาะอำเภอปัวมีประชาชนได้รับผลกระทบราว 4,000 ครัวเรือน มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 2 คน และโรงพยาบาลน่านต้องลดบริการบางส่วนชั่วคราว ภาพบ้านเรือน ถนน เรือกสวน และพื้นที่เกษตรที่จมอยู่ใต้น้ำ ทำให้คำถามเดิมกลับมาอีกครั้งว่า ป่าต้นน้ำของน่านเกิดอะไรขึ้น และใครควรรับผิดชอบ

คำถามนี้มีความสำคัญ ทว่าคำตอบที่รีบพุ่งไปหาชาวบ้านบนภูเขา มักทำให้เราเห็นเพียงส่วนที่อยู่ใกล้สายตา น้ำท่วมเกิดจากความสัมพันธ์ของฝนสุดขั้ว ภูมิอากาศที่ร้อนขึ้น สภาพป่าและดิน การใช้ที่ดิน ลำน้ำ พื้นที่รับน้ำ ถนน เมือง และความเปราะบางของผู้คนทั้งลุ่มน้ำ ป่าที่สมบูรณ์ช่วยชะลอน้ำ รักษาดิน และประคองวงจรน้ำได้มาก แต่ยอมรับฝนมหาศาลทุกระดับไว้ไม่ได้ การโยนเหตุทั้งหมดขึ้นไปที่บนภูเขาจึงบดบังทั้งความซับซ้อนทางนิเวศและความเหลื่อมล้ำทางสังคม

กรมป่าไม้รายงานว่าในปี 2568 จังหวัดน่านยังมีพื้นที่ป่า 4,625,990 ไร่ หรือร้อยละ 61.02 ของพื้นที่จังหวัด สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 31.43 เกือบเท่าตัว น่านจึงอยู่ในกลุ่มจังหวัดที่มีสัดส่วนป่าสูงที่สุดของประเทศ ข้อเท็จจริงนี้ไม่ได้ลบเลือนการสูญเสียป่าที่เคยเกิดขึ้น และไม่ควรถูกใช้ลอบใจจนละเลยพื้นที่เสื่อมโทรม ทว่ามันช่วยแก้ภาพจำที่ทำให้น่านทั้งจังหวัดถูกย่อเหลือเพียงคำว่าภูเขาหัวโล้น และช่วยให้เราถามอย่างเป็นธรรมขึ้นว่า เหตุใดจังหวัดซึ่งยังรักษาป่าไว้กว่าครึ่งค่อนจังหวัดจึงถูกคาดหวัง ถูกควบคุม และถูกตำหนิมากกว่าผู้ได้รับประโยชน์จากผืนป่าเหล่านั้น

ตัวเลขระยะยาวทำให้เห็นภาพที่เลเยียดกว่า งานศึกษาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่านานพบว่า ระหว่างปี 2530 ถึง 2548 ป่าลดลงเฉลี่ยราว 20,300 ไร่ต่อปี และระหว่างปี 2548 ถึง 2554 อัตราการลดลงเร่งขึ้นเป็นราว 48,600 ไร่ต่อปี ก่อนจะชะลอลงและค่อนข้างทรงตัวในช่วงหลังปี 2558 ส่วนข้อมูลกรมป่าไม้ระยะใกล้เคียงว่าปี 2566 น่านมีป่าราว 4.629 ล้านไร่ ปี 2567 เพิ่มขึ้นประมาณ 7,500 ไร่ แล้วปี 2568 ลดลงประมาณ 10,400 ไร่ เมื่อรวมสามปี พื้นที่ป่าลดลงสุทธิราว 2,850 ไร่ หรือเพียงร้อยละ 0.06 ตัวเลขรายปีจึงควรอ่านอย่างระมัดระวัง เพราะสะท้อนทั้งการเปลี่ยนแปลงจริง ฤดูกาล และวิธีจำแนกภาพถ่ายดาวเทียม ไม่อาจใช้เป็นมาตรวัดคุณธรรมของคนทั้งจังหวัด

ช่วงที่ป่าลดเร็วหลังปี 2548 สอดคล้องกับการขยายตัวอย่างรุนแรงของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์บนพื้นที่สูง ถนน ตลาดรับซื้อ เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย สารเคมี สินเชื่อ และนโยบายราคาประกอบกันเป็นแรงผลักดันเดียวกัน เมื่อช่วงต่อมาพื้นที่ป่าดูดีขึ้น ปัจจัยก็มีหลายด้าน ทั้งมาตรการรัฐที่เข้มข้น ราคาพืชและการใช้ที่ดินที่เปลี่ยนไป การฟื้นฟูป่า และงานอนุรักษ์ของชุมชนท้องถิ่น การชะลอการสูญเสียจึงเป็นผลของความเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ มากกว่าจะเป็นเรื่องที่ชุมชนพึงสำนึกดีขึ้นหลังถูกกดดัน

จากภูเขาข้าวโพดถึงอุตสาหกรรมอาหาร

ข้าวโพดบนภูเขามีเจ้าของแปลงที่มองเห็นได้ แต่มีผู้สร้างเงื่อนไขอีกหลายชั้นซึ่งมักหายไปจากเรื่องเล่า งานศึกษาพื้นที่สูงระบุว่า พื้นที่ข้าวโพดของน่านเพิ่มจากราว 293,000 ไร่ในปี 2548 เป็นราว 793,000 ไร่ในปี 2559 การขยายตัวระดับนี้เกิดขึ้นในเวลาที่อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ต้องการวัตถุดิบจำนวนมาก สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเคยประเมินว่าความต้องการข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของประเทศอยู่ราว 8.37 ล้านตันต่อปี ข้าวโพดจึงเชื่อมจากไร่บนพื้นที่ลาดชันเข้าสู่โรงงานอาหารสัตว์ ฟาร์มปศุสัตว์ โรงงานแปรรูป ซูเปอร์มาร์เก็ต และตลาดส่งออก

เกษตรกรมีส่วนตัดสินใจว่าจะปลูกอะไรและใช้พื้นที่อย่างไร ทว่าการตัดสินใจนั้นเกิดขึ้นภายในโลกที่ทางเลือกถูกจัดวางไว้แล้ว พืชบางชนิดมีคนรับซื้อ มีสินเชื่อและปัจจัยการผลิตพร้อม ขณะที่เกษตรกรทางเลือกต้องหาตลาดเอง ใช้เวลาเปลี่ยนผ่าน และรับความเสี่ยงแทบทั้งหมด เมื่อราคตกหรือผลผลิตเสียหาย หนี้ยังอยู่กับครัวเรือน เมื่อดินเสื่อม น้ำขุ่น หรือเกิดข้อพิพาทเรื่องป่า ต้นทุนก็อยู่กับชุมชน ส่วนบริษัทที่ควบคุมเมล็ดพันธุ์ อาหารสัตว์ การแปรรูป และตลาด สามารถกระจายความเสี่ยงและรักษากำไรได้มากกว่า

นี่คือการแลกเปลี่ยนทางนิเวศที่ไม่เท่าเทียม ต้นทุนของการผลิตถูกทิ้งไว้กับผืนดิน น้ำ ป่า และแรงงานในพื้นที่ต้นทาง ขณะที่มูลค่าเดินทางออกไปตามห่วงโซ่สินค้า ผู้บริโภคในเมืองได้รับเนื้อสัตว์ราคาที่ถูกเข้าถึงได้ อุตสาหกรรมได้รับรายได้จากตลาดในประเทศและการส่งออก โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปที่ผูกกับตลาดโลกสูง ส่วนสังคมร่วมกันจ่ายค่าฟื้นฟูป่า รับมือหมอกควัน น้ำท่วม ภัยแล้ง และความเสียหายจากภูมิอากาศ ราคาน้ำร้านจึงบอกต้นทุนของอาหารเพียงบางส่วน

ข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติในปี 2566 ชี้ว่าระบบเกษตรและอาหารปล่อยก๊าซเรือนกระจก ร้อยละ 32 ของการปล่อยทั่วโลก โดยภาคปศุสัตว์เป็นองค์ประกอบเดี่ยวที่ใหญ่ที่สุดราว 4.3 พันล้านตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า การมองข้ามโพเทนเชียลจึงควรมองให้ไกลกว่าขอบแปลงและขอบจังหวัด เพราะพื้นที่ผลิตอาหารสัตว์บนภูเขาเชื่อมอยู่กับระบบอาหารที่ใช้ที่ดิน น้ำ พลังงาน และบรรยากาศของโลกเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

เมื่อความรับผิดชอบถูกเขียนกว้าง ๆ ว่าทุกคนต้องช่วยกันดูแลน้ำและป่า ผู้ที่มีอำนาจไม่เท่ากันจะดูเหมือนมีการะเท่ากัน ชาวบ้านที่ถูกมองเห็นง่ายกลายเป็นผู้ต้องพิสูจน์ความบริสุทธิ์ ขณะที่ทุนซึ่งออกแบบห่วงโซ่อุปทาน กำหนดมาตรฐานรับซื้อ และได้รับกำไรมากที่สุดกลับกลายเป็นเพียงผู้สนับสนุนโครงการสีเขียว ความรับผิดชอบของอุตสาหกรรมอาหารจึงต้องระบุให้ชัดตามส่วนที่ก่อผลกระทบ ส่วนที่ได้รับประโยชน์ อำนาจ ในการกำหนดระบบ และความสามารถในการแก้ไขเยียวยาความเป็นธรรมต้องไหลย้อนตามสายธารของผลประโยชน์

ความเป็นธรรมทางนิเวศเริ่มจากการยอมรับว่าพื้นที่แต่ละแห่งมีบทบาทต่างกัน คนด้นน้ำย่อมมีความรับผิดชอบ ใกล้ชิดต่อป่า ดิน และลำห้วย เพราะการกระทำของเขาสัมผัสระบบต้นน้ำโดยตรง ความรับผิดชอบที่มากขึ้นต้องเดินคู่กับสิทธิที่มั่นคง อำนาจตัดสินใจ งบประมาณ ความรู้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หากสังคมขอให้คนด้นน้ำรักษาป่า เพื่อคนอื่นทั้งลุ่มน้ำ สังคมก็มีหน้าที่ทำให้การรักษาป่าเป็นชีวิตที่อยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี

คนปลายน้ำ เมืองที่อยู่ไกลน้ำ ผู้ใช้น้ำรายใหญ่ และผู้บริโภครทรัพยากรจากพื้นที่ต้นน้ำ มีหน้าที่อีกแบบหนึ่ง พวกเขาต้องลดการใช้เกินจำเป็น ลดมลพิษ รักษาพื้นที่ชุ่มน้ำและทางน้ำหลาก ไม่สร้างเมืองขวางทางน้ำ และร่วมจ่ายต้นทุนการดูแลลุ่มน้ำ ผู้บริโภคมียส่วนเปลี่ยนความต้องการอาหารซึ่งย้อนกลับไปกำหนดการใช้ที่ดิน ขณะที่รัฐต้องจัดสรรงบประมาณตามความสัมพันธ์ของลุ่มน้ำ มากกว่ากระจายภาระตามเส้นเขตจังหวัดซึ่งเป็นเพียงขอบเขตการปกครอง

ความเสมอภาคแบบหารเท่ากันจึงอาจสร้างความยุติธรรมได้ จังหวัดที่มีป่าน้อยจากการขยายเมืองและ อุตสาหกรรมอาจรับภาระอนุรักษ์น้อย ส่วนจังหวัดที่ยังมีป่ามากกลับถูกจำกัดการพัฒนาและถูกตรวจตราหนักขึ้น ความเป็นธรรมที่สอดคล้องกับนิเวศต้องพิจารณาทั้งภาระที่แต่ละพื้นที่แบกรับ ประโยชน์ที่ผู้คนได้รับ และอำนาจที่แต่ละฝ่ายมีในการกำหนดชะตาของทรัพยากร

แนวคิดการจ่ายค่าบริการทางนิเวศและ Nature Positive สามารถช่วยจัดความสัมพันธ์นี้ใหม่ได้ เมื่อกำหนดผู้จ่ายและผู้รับอย่างเป็นธรรม ผู้จ่ายควรรวมถึงบริษัทอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมปศุสัตว์และอาหารแปรรูป ผู้ใช้น้ำรายใหญ่ เมืองปลายน้ำ และรัฐซึ่งได้รับประโยชน์จากความมั่นคงของลุ่มน้ำ ผู้ได้รับเงินควรเป็นชุมชนท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ดูแลป่าชุมชน และเกษตรกรที่เปลี่ยนผ่านออกจากพืชเชิงเดี่ยว เงินส่วนหนึ่งควรเป็นค่าฟื้นฟูความเสียหายที่ผ่านมา อีกส่วนเป็นค่าตอบแทนการดูแลอย่างต่อเนื่อง และอีกส่วนเป็นการแบ่งปันประโยชน์จากน้ำ คาร์บอน การท่องเที่ยว และทรัพยากรที่ระบบนิเวศสร้างขึ้น

เครื่องมือเหล่านี้จะมีความหมายเมื่อวางลำดับความรับผิดชอบให้ถูกต้อง ผู้ประกอบการต้องหลีกเลี่ยงและลดผลกระทบในกระบวนการผลิตของตนก่อน ฟื้นฟูพื้นที่ที่เสียหาย แล้วจึงชดเชยส่วนที่เหลืออยู่ การจ่ายเงินไม่ควรกลายเป็นใบอนุญาตให้ทำลายต่อ หรือเปลี่ยนชุมชนให้เป็นผู้รับจ้างแบกภาระสีเขียวแทนบริษัท สิทธิใน

ที่ดิน ความยินยอมโดยสมัครใจและได้รับข้อมูลรอบด้าน การร่วมกันกำหนดกติกา และการเปิดเผยข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน จึงต้องมาก่อนตลาดบริการระบบนิเวศทุกประเภทคืนสิทธิให้ชุมชน คืนชีวิตให้ธรรมชาติ

สิทธิชุมชนมีความหมายเต็มๆที่เมื่อชุมชนมีผืนดินรองรับความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ความไม่แน่นอนว่าจะถูกจับกุม ขบไล่ หรือสูญเสียพื้นที่ทำกิน ทำให้การวางแผนฟื้นฟูป่าและเกษตรในระยะยาวเกิดขึ้นได้ยาก นโยบายโฉนดชุมชน จึงสำคัญ เพราะรับรองสิทธิแบบรวมหมู่ เปิดให้ชุมชนกำหนดเขตอยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน ป่าชุมชน แหล่งน้ำ และพื้นที่ทางจิตวิญญาณด้วยกติกาที่ร่วมกันสร้าง พร้อมคุ้มครองที่ดินจากการเก็งกำไรและการรื้อไปสูททุนภายนอก

นโยบายโฉนดชุมชนควรดำเนินอย่างต่อเนื่องและขยายผลจากพื้นที่นำร่องไปสู่ชุมชนที่มีประวัติการอยู่อาศัยและดูแลทรัพยากรมายาวนาน ในเดือนสิงหาคม 2569 สำนักนายกรัฐมนตรีรายงานถึงการหารือเพื่อยกระดับการจัดการที่ดินรูปแบบนี้ภายใต้พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ความก้าวหน้าจึงควรวัดจากสิทธิที่มั่นคงในพื้นที่จริง การคลี่คลายข้อพิพาท และงบประมาณที่เชื่อมการจัดการที่ดินเข้ากับการฟื้นฟูป่าพื้นที่นําระบบน้ำ เกษตรนิเวศ และรายได้ของชุมชน

พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. 2568 เป็นฐานทางกฎหมายอีกส่วนหนึ่งที่ต้องทำให้มีชีวิต กฎหมายนี้เปิดพื้นที่ให้รัฐรับรองศักดิ์ศรี สิทธิทางวัฒนธรรม การมีส่วนร่วม และพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ สำหรับนําน การคุ้มครองควรครอบคลุมภาษา พิธีกรรม เมล็ดพันธุ์ ไร่หมุนเวียน ป่าศักดิ์สิทธิ์ ความรู้เรื่องน้ำ และระบบเครือญาติ เพราะทั้งหมดประกอบกันเป็นวิถีชีวิตเดียว การคุ้มครองวัฒนธรรมจึงต้องไปถึงฐานที่ดินและทรัพยากรซึ่งทำให้วัฒนธรรมนั้นดำรงอยู่ได้

สิทธิของธรรมชาติช่วยขยายความเข้าใจให้ลึกลงไปอีก ป่าและแม่น้ำมีคุณค่าในตัวเอง มีสิทธิที่จะดำรงอยู่ พื้นตัวและทำหน้าที่ทางนิเวศ ชุมชนผู้ดูแลจึงทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมปกป้องความสัมพันธ์ของชีวิต มากกว่าจะเป็นเจ้าของธรรมชาติแบบเบ็ดเสร็จ สิทธิชุมชนและสิทธิของธรรมชาติหนุนเสริมกันเมื่อชุมชนมีอำนาจดูแล และธรรมชาติมีหลักประกันว่าจะไม่ถูกลดรูปเป็นเพียงทรัพยากรสินหรือวัตถุดิบ

ด้วยเหตุนี้ คาร์บอนเครดิตป่าไม้ที่ใช้จำนวนตันคาร์บอนเป็นเข็มทิศจึงมีข้อจำกัดอย่างสำคัญ มันอาจจูงใจให้เกิดฟาร์มต้นไม้เชิงเดี่ยวที่โตเร็ว ง่าย และขายเครดิตได้ ขณะที่ระบบนิเวศซึ่งรับมือภูมิอากาศสุดขั้วต้องอาศัยป่าพื้นถิ่นหลายชั้น ความหลากหลายของพันธุกรรม พืช สัตว์ เห็ดรา ดิน น้ำ และความรู้ทางวัฒนธรรม ตลาดคาร์บอนนับป่าเป็นต้น ขณะที่ชุมชนรับรู้ป่าผ่านความสัมพันธ์ของชีวิต คาร์บอนจึงควรเป็นผลร่วมจากการฟื้นฟู โดยให้ความสำคัญสมบูรณ์ของระบบนิเวศเป็นเป้าหมายที่จัดระเบียบป่าทั้งผืน

ปัญหาทั้งหมดจะยับยั้งเพียงเล็กน้อยหากโครงสร้างอุตสาหกรรมอาหารบนฐานอาหารสัตว์ยังเหมือนเดิม การเปลี่ยนแปลงที่จริงจึงต้องทำให้บริษัทตรวจสอบย้อนกลับวัตถุดิบถึงแปลงผลิต เปิดเผยผลกระทบด้านป่า สิทธิชุมชน สารเคมี และก๊าซเรือนกระจก รับผิดชอบค่าฟื้นฟูเต็มตามต้นทุนทางสังคมและนิเวศ สร้างสัญญาและราคาที่เป็นธรรมแก่เกษตรกร ลดการผูกขาด และร่วมลงทุนในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เกษตรนิเวศ พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม ท้องถิ่น และความหลากหลายของระบบผลิต ทิศทางอุตสาหกรรมปศุสัตว์ต้องอยู่ภายในขีดจำกัดของดิน น้ำ ภูมิอากาศ และความหลากหลายทางชีวภาพ มากกว่าขยายปริมาณเพื่อการแข่งขันและการส่งออกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

อนาคตของน่านจึงอยู่ที่สัญญาทางสังคมฉบับใหม่ คนต้นน้ำมีสิทธิและทรัพยากร คนปลายน้ำร่วมรับผิดชอบ ผู้ได้
กำไรจ่ายคืน ธรรมชาติมีพื้นที่ฟื้นตัว เมื่อภาระไหลย้อนถึงผู้มีอำนาจ และสิทธิไหลกลับสู่ผู้ดูแลต้นน้ำ สังคมไทยจึง
ก้าวสู่ความเกื้อกูลและรู้ว่ามีมนุษย์อยู่ในสายใยเดียวกับป่า แม่น้ำ และสรรพชีวิตตลอดทั้งลุ่ม

<https://thaipublica.org/2026/08/kritsada-boonchai-35-flooding-in-nan/>

สงขลาโฟกัส - SongkhlaFocus

15 ชั่วโมง · 🌐

บช.ก.เลี้ยงขยายผล“ทุนจีน”

รง.ยางใช้พื้นที่ป่าสงวนต.ฉลุง

ตำรวจสอบสวนกลาง (CIB) เตรียมขยายผลโรงงานบริษัท ไทฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) เข้าครอบครองทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต พบส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบุคคลสัญชาติจีน หลังจากกรมป่าไม้แจ้งความกล่าวโทษกรรมการ 6 ราย ของบริษัท ไทฮั่วยางพารา จำกัด (มหาชน) ในพื้นที่หมู่ที่ 1 ตำบลฉลุง อำเภอดำรงใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 6 ราย ได้แก่ นายหยาง ผู่เหวิน ประธานบริษัท นายหลีกชัย กิตติพล กรรมการกิตติมศักดิ์ นายวุ่น ต้าซาน นายโจ ปิงซิง น.ส.หยวน หยวน และนายหวัง เหลียง กรรมการบริษัท โดยระบุว่า พบว่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบุคคลสัญชาติจีน ในฐานความผิดเข้าครอบครองทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ต่อพนักงานสอบสวน สภ.ทุ่งตำเสา จังหวัดสงขลา เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

หลังผลการตรวจสอบพบว่า พื้นที่ดังกล่าวมีการใช้ประโยชน์รวม 103 ไร่ 52 ตารางวา มีสิ่งปลูกสร้าง 27 รายการ โดยเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างละเอียด ก่อนพบว่า ไม่มีเอกสารอนุญาตให้บริษัทใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติแต่อย่างใด

รายงานข่าวล่าสุด ทางตำรวจสอบสวนกลาง (CIB) เตรียมดำเนินการตรวจสอบการจดทะเบียน จดประกอบการธุรกิจ สัญชาติบุคคล และนิติกรรมต่าง ๆ ทางสอบสวนกลางจะเอาไปดำเนินการขยายผลในเรื่องดังกล่าว โดยขณะนี้ทางตำรวจสอบสวนกลาง (CIB) ตั้งทีมรอเพื่อดำเนินการเรื่องนี้แล้ว

“ในระดับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกันแล้วเบื้องต้นในเรื่องการจดทะเบียน การเข้ามาถือหุ้น เรื่องนิติธรรมสัญญา การประกอบกิจการ เรื่องสัญชาติ เรื่องของตัวบุคคล คาดว่าทางตำรวจสอบสวนกลาง (CIB) จะเข้ามาดำเนินการขยายผลดังกล่าวในเร็ว ๆ นี้”

👍👍 67

24 ความคิดเห็น แชร์ 12 ครั้ง

👍 ถูกใจ

💬 แสดงความคิดเห็น

<https://www.facebook.com/721929379938289/posts/1695634815901069>

หลายคนอาจจะเคยได้ยินวาทกรรมที่ว่า ‘เด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว’ แม้ฟังดูเหมือนเกินจริงไปบ้าง ทว่าในความเป็นจริง ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกและทุกการกระทำของเรา ล้วนเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อถึงกันและกันทั้งสิ้น

โดยเฉพาะเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่ในจังหวัดน่านช่วงที่ผ่านมา ที่สร้างความเสียหายและความสูญเสียเป็นวงกว้าง มักถูกด่วนสรุปว่าเป็นเพียงผลกระทบจากภัยธรรมชาติ หรือเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่าของคนในพื้นที่ แต่หากเราลองถอยออกมามองภาพรวม จะเห็นได้ว่าวิกฤตครั้งนี้ รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติต่างๆ ล้วนเกิดจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตและการบริโภคของเราทุกคนไม่ทางตรงก็ทางอ้อม และอาจเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่บนโต๊ะอาหารที่เรานั่งกินกันอยู่ทุกวันนี้

จากโต๊ะอาหารอเมริกัน-จีน ถึงหม้อชาบูคนไทย

ในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าประชากรโลกเพิ่มขึ้นจาก 3,000 ล้านคน เป็นกว่า 7,000 ล้านคน ซึ่งส่งผลให้การบริโภคและความต้องการเนื้อสัตว์นั้น พุ่งสูงขึ้นจาก 70 ล้านตัน เป็น 300 ล้านตันต่อปี ภายในระยะเวลาไม่กี่ปี โดยสหรัฐอเมริกามีการบริโภคเนื้อสัตว์ต่อคนสูงที่สุดในโลก อยู่ที่ประมาณ 120 กิโลกรัมต่อคนต่อปี หรือคิดเป็นปริมาณการบริโภครวมกันราว 40 ล้านตันต่อปี

ในขณะที่ประเทศจีน ย้อนกลับไปเมื่อ 30 ปีก่อน คนจีนประมาณ 1,000 ล้านคน บริโภคเนื้อสัตว์เฉลี่ย 13.5 กิโลกรัมต่อคนต่อปี แต่เมื่อเศรษฐกิจเติบโต ประชากรประมาณ 1,400 ล้านคนในปัจจุบัน ได้เพิ่มปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์เป็น 45 - 70 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ซึ่งรวมกันปีละกว่า 100 ล้านตัน

ขณะที่คนไทยเราก็กินบริโภคเนื้อสัตว์เฉลี่ยสูงถึง 70 - 80 กิโลกรัมต่อคนต่อปี โดยบริโภคเพิ่มขึ้นจาก 10 ปีก่อนถึง 15 - 20 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ไม่ว่าจะเป็นเมนูชาบู หมูกระทะ หรือปิ้งย่างต่างๆ ที่มีวัตถุดิบหลักอย่างเนื้อสัตว์ ก็ถือเป็นภาพสะท้อนที่ชัดเจนของวิถีชีวิตคนเมืองและการบริโภคของใครหลายคนในปัจจุบัน

การขยายพื้นที่เกษตรกรรมจากการบริโภคในปัจจุบัน

ด้วยแนวโน้มการบริโภคเนื้อสัตว์ที่พุ่งสูงขึ้นนี้ ทำให้ความต้องการเลี้ยงสัตว์และการปลูกพืชอาหารสัตว์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยข้อมูลสถิติจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระบุว่า ในปี 2568 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกพืชอาหาร (ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย) รวมกันประมาณ 24 ล้านไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกพืชอาหารมากที่สุด 3 อันดับแรกของประเทศ ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ (1,416,013 ไร่) จังหวัดตาก (799,404 ไร่) และจังหวัดน่าน (466,189 ไร่) ตามลำดับ

นั่นหมายความว่า จังหวัดน่านใช้พื้นที่ทำเกษตรกรรมอย่างการปลูกพืชอาหารมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศ และหากเจาะลึกเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวโพดสำหรับเลี้ยงสัตว์ จะพบว่า จังหวัดน่านมีพื้นที่ปลูกสูงถึง 402,493 ไร่ หรือ 5.31% ของพื้นที่ทั้งจังหวัด และคิดเป็น 9.32% ของพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทั้งหมดในประเทศ

ระบบนิเวศและพื้นที่ป่าไม้ของน่านในปัจจุบัน

จังหวัดน่านมีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงชันและทิวเขาสลับซับซ้อนถึง 85% ของพื้นที่ทั้งหมด ข้อมูลจากกรมป่าไม้ระบุว่า ในปี 2569 จังหวัดน่านมีพื้นที่ป่าไม้ 4,625,990.11 ไร่ หรือ 61.02% ของพื้นที่ทั้งจังหวัด (ขณะที่ภาพรวมทั้งภาคเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ 37,863,032.58 ไร่ หรือ 63.05% ของพื้นที่ภาค) ซึ่งถือเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้มากเป็นอันดับต้นๆ ของไทย

อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน เมื่อเทียบกับปี 2568 กลับพบว่า มีพื้นที่ 10,385.27 ไร่ หรือ 0.14% ถูกเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ป่าไม้ไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรม

ซึ่งตัวเลขทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่า เมื่อความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์มากขึ้น ความต้องการขยายพื้นที่ทำเกษตรกรรม ปลุกพืชเชิงเดี่ยวก็มากขึ้นตามไปด้วย และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ สูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศป่าไม้ไปในที่สุด

‘เมื่อเรามีพฤติกรรมกินเนื้อมากขึ้น ปริมาณสัตว์เลี้ยงก็เพิ่มขึ้น ความต้องการอาหารสัตว์ก็เพิ่มขึ้น การขยายพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดก็เพิ่มขึ้น’ วันชัย ตันติวิทยพิทักษ์ ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ก็เคยกล่าวไว้เช่นกัน

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่า

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนพื้นที่ป่าไม้บนไหล่เขาชัน ให้กลายเป็นพื้นที่ปลูกพืชเชิงเดี่ยว อย่างข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หรือมันสำปะหลังนั้น ทำให้ชั้นดินขาดรากไม้ใหญ่คอยยึดเกาะและชะลอความแรงของน้ำ เมื่อฝนตกหนักสะสมปริมาณมาก มวลน้ำจากยอดเขาจึงหลากลงสู่ลำห้วยสาขาและชุมชนด้านล่างอย่างรวดเร็ว โดยไม่มีแนวชะลอน้ำตามธรรมชาติคอยรองรับไว้

อย่างไรก็ตาม แม้น่านจะมีพื้นที่ป่าสมบูรณ์มากถึง 61% ทว่าผืนป่าเพียงแห่งเดียวนี้ก็ไม้อาจเป็นเกราะป้องกันภัยพิบัติจากวิกฤตสภาพอากาศแปรปรวนฉับพลันและภาวะโลกร้อนได้ เพราะการสูญเสียพื้นที่ป่าทั่วโลกและการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ล้วนส่งผลให้บรรยากาศโลกเสียสมดุล เกิดสภาพอากาศสุดขั้ว และทำให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การปกป้องระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติทั่วโลก และลดการบริโภคและอุปโภคบริโภค จึงเป็นส่วนสำคัญในการลดความรุนแรงของภัยพิบัติที่จะเกิดกับน่านและอีกหลายพื้นที่ ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดหวังให้ผืนป่าน่านต้องรับมือกับภัยธรรมชาติเพียงลำพัง

แม้ทั้งหมดทั้งมวลอาจฟังดูเป็นคำตอบแบบกำปั้นทุบดิน แต่ความจริงที่ว่า การบริโภคของเราส่งผลกระทบต่อความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามหลักวิชาการที่เราไม่อาจปฏิเสธได้

และคงไม่ได้หมายความว่าเราต้องเลิกบริโภคเนื้อสัตว์อย่างสิ้นเชิง แต่อาจต้องแก้ปัญหาที่โครงสร้าง การจัดการ และการเยียวยาหลังภัยพิบัติ รวมถึงหาแนวทางป้องกันความรุนแรงและความสูญเสียที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนทุกฝ่าย อาจจะต้องช่วยกันมองหาทางออกและรับมือร่วมกัน มากกว่าการโทษว่าเป็นความผิดของฝ่ายใดฝ่ายเดียว

·
ท้ายที่สุดแล้ว น้ำท่วมครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นในจังหวัดน่านจึงไม่ใช่ผลลัพธ์จากการทำลายป่าในพื้นที่เพียงอย่างเดียว แต่เกิดขึ้นจากหลายปัจจัย และเป็นผลพวงมาจากพฤติกรรมเลือกซื้อและบริโภคของเราทุกคน ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้และการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

·
การเข้าใจความเชื่อมโยงนี้ อาจช่วยให้เรามองเห็นปัญหาความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติได้อย่างเข้าใจมากขึ้น และอาจนำไปสู่การร่วมมือกันรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้จริงๆ

·
และหากเราจะเปรียบเทียบต้นสายปลายเหตุที่มาจากพวกเราทุกคนว่าเป็นปรากฏการณ์เด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว อย่าง ‘แค่กินชาบูหมูกระทะก็สะเทือนถึงน้ำท่วมน่านได้’ ก็คงเป็นภาพที่อธิบายได้ชัดเจนและคงไม่มากเกินไปจนเกินความเป็นจริง

<https://www.facebook.com/587345020197031/posts/1400682258863299>